

Jeugdnatuurclub

In het winternummer 2004 van Mens en Natuur, het magazine van het IVN, schrijft Mieke van der Weij: “Kennis is belangrijk voor betrokkenheid bij natuur. Als iemand persoonlijke ervaringen vertelt en de schoonheid laat zien, voel je hoe belangrijk het is er zuinig op te zijn”.

De kinderen, die vorig jaar deelnamen aan de jeugdactiviteiten, zullen dat vast ervaren hebben. In januari hebben 22 kinderen een voederplankje voor vogels gemaakt. Met echt gereedschap – en niet met ‘n “nephamer” wat ‘n jongetje vooraf veronderstelde – werd er vol overgave geschuurd, gezaagd en getimmerd. Onder deskundige leiding van Renée werden de plankjes in elkaar gezet. Wat zullen de vogels van deze tafeltje-dekjes gesmuld hebben!

In februari zaten 15 kinderen ademloos te luisteren en te kijken naar een enthousiaste Power Point-presentatie van een biologie-studente in de Leidse Sterrenwacht. Even zat ik met samengetrokken tenen, omdat de inhoud wel erg moeilijk was, maar...er ontstond een leuke wisselwerking tussen de kinderen en de presentatrice. Het was een geweldige ervaring toen later in de koepel van de oude Sterrenwacht het dak openging. Helaas was het bewolkt weer. God hoorde me brommen toen ik de volgende avond in mijn achtertuin de sterren aan de hemel zag twinkelen.

In maart liet Dick op zijn eigen unieke wijze 22 kinderen ervaren dat de stand van de ogen en poten en de vorm van de snavel van essentieel belang zijn voor hun leefwijze. Deze kinderen zullen voortaan beter kijken.

In april hebben 12 kinderen aan de weidevogelexcursie deelgenomen, waar Mariska de Graaff in het juninummer enthousiast verslag van heeft gedaan. In mei hebben 12 kinderen de imkerij De Drie Bijen bezocht. John en Marijke Driebergen gaven uitleg over hun hobby. Zij ontzenuwden ook de hardnekkige mythe dat de imker rook uit zijn pijp gebruikt om de bijen te

bedwelmen. Rook betekent voor bijen “brand – wegwezen”. Maar op de vlucht pak je snel je kostbaarheden bij elkaar. Bijen zuigen zich dan barstensvol met honing en met een dikke, kromme buik kun je niet veel kwaad meer doen.

Op de slootjesexcursie in juni kwam al weer een meer dan gemiddeld aantal kinderen af, n.l. 27. Dankt deze activiteit haar succes aan het feit dat de kinderen iets waar kunnen nemen dat niet altijd zichtbaar is? Of komt het jachtinstinct van de mens naar boven of is het wellicht de spanning van aan de waterkant bezig zijn, omdat je in het water kunt vallen?

Geen idee, maar ‘t was weer een superochtend.

In september zijn 8 kinderen met Wim Kuijpersgaan strandjutten. Een journalist van het Leidsch Dagblad zou “even” langskomen, maar werd aangestoken door het hele gebeuren. Hij heeft de hele excursie meegemaakt. Zijn verslag met een mooie foto van Marloes stond pontificaal in de maandageditie.

Precies hetzelfde overkwam in oktober een fotograaf van bovengenoemd dagblad. Net als de 11 deelnemende kinderen luisterde hij geboeid naar de paddestoelverhalen van Lutgarde. Er ging een nieuwe wereld voor hem en de kinderen open toen zij het wonderlijke fenomeen van de mixomycete (heksenboter) – is het nu een plant of dier? – aankaarte.

Het jaar werd afgesloten met de geslaagde duinexcursie voor 11 kinderen.

Marieke Dwarswaard heeft daar, op eigen initiatief, in het decembernummer van de Strandloper al een leuk stukje over geschreven.

Met dank aan de enthousiaste inzet van de gidsen, assistenten en chauffeurs, m.n. Renée, Bram, Lotte, Dick, Robert, Wim en Lutgarde.

Nel Nooijen

